

343

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 22 grudnia 1971 r.

w sprawie rejestracji orzeczeń o ukaraniu i nakazów karnych za niektóre wykroczenia.

Na podstawie art. XIV Przepisów wprowadzających Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 1971 r. Nr 12, poz. 117) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rejestr osób prawomocnie ukaranych za wykroczenia prowadzi Ministerstwo Sprawiedliwości na podstawie kart karnych i zawiadomień sporządzonych przez sądy i kolegia do spraw wykroczeń oraz na podstawie zawiadomień sporządzonych przez inne organy uprawnione do wykonywania orzeczeń.

§ 2. Rejestracji podlegają prawomocne wyroki sądów o ukaraniu, prawomocne orzeczenia kolegiów do spraw wykroczeń o ukaraniu oraz prawomocne nakazy karne w sprawach o wykroczenia określone w art. 119, 120, 122, 124, 132 i 134 Kodeksu wykroczeń (Dz. U. z 1971 r. Nr 12, poz. 114), zwane dalej „orzeczeniami”.

§ 3. 1. Rejestracja orzeczeń następuje na podstawie karty karnej sporządzonej przez organ, który wydał orzeczenie w pierwszej instancji.

2. Kartę karną, zawierającą nazwisko, imię oraz inne dane określające tożsamość osoby, której karta dotyczy, a także dane o orzeczeniu, w szczególności datę jego wydania i datę uprawomocnienia się oraz określenie popełnionego wykroczenia i kary, jaką osoba ta została ukarana, sporządza się niezwłocznie po uprawomocnieniu się orzeczenia i przesyła do rejestru.

§ 4. 1. Poza danymi, o których mowa w § 3 ust. 2, rejestracji podlegają informacje o:

- 1) zarządzeniu wykonania warunkowo zawieszonyj kary aresztu,
- 2) zamianie kary ograniczenia wolności na zastępczą karę grzywny lub zastępczą karę aresztu (art. 23 Kodeksu wykroczeń),
- 3) odstąpieniu od wykonania zastępczej kary aresztu (art. 104 § 2 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia — Dz. U. z 1971 r. Nr 12, poz. 116),
- 4) wykonaniu kary lub środka poprawczego,
- 5) darowaniu kary.

2. Dane odnotowuje się w karcie karnej na podstawie zawiadomień nadsyłanych odpowiednio przez sądy, kolegia do spraw wykroczeń oraz inne organy uprawnione do wykonywania orzeczeń.

§ 5. 1. Karty karne usuwa się z rejestru po upływie 2 lat od wykonania, darowania lub przedawnienia wykonania kary.

2. Ponadto usuwa się karty karne z rejestru, gdy otrzymano zawiadomienie o:

- 1) zatarciu ukarania w drodze łaski lub na podstawie amnestii,

- 2) przywróceniu terminu do zaskarżenia orzeczenia stanowiącego podstawę rejestracji albo o uchyleniu takiego orzeczenia w trybie rewizji nadzwyczajnej na skutek wznowienia postępowania albo w trybie nadzoru,
- 3) odstąpieniu od wykonania kary w wypadkach, gdy czyn będący wykroczeniem wyczerpuje zarazem znamiona przestępstwa i zaliczono kary na podstawie art. 10 Kodeksu wykroczeń (art. 104 § 1 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia),
- 4) śmierci ukaranego.

3. W razie ukarania karą aresztu z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, kartę karną usuwa się z rejestru, jeżeli w ciągu 2 miesięcy od zakończenia okresu próby nie wpłynęło zawiadomienie o zarządzeniu jej wykonania, a w wypadku, gdy obok tej kary orzeczono karę dodatkową lub grzywnę — nie wcześniej niż po otrzymaniu zawiadomienia o wykonaniu tych kar.

4. Kartę karną dotyczącą osoby ukaranej za dwa lub więcej wykroczeń (art. 46 § 2 Kodeksu wykroczeń) usuwa się z rejestru po upływie okresów przewidzianych do zatarcia wszystkich zarejestrowanych ukarań.

5. Zawiadomienia, o których mowa w ust. 2 i 3, sporządzają odpowiednio sądy, kolegia do spraw wykroczeń lub inne organy uprawnione do wykonywania orzeczeń i przesyłają niezwłocznie do rejestru.

§ 6. 1. Informacji z rejestru udziela się:

- 1) sądom, kolegiom do spraw wykroczeń, organom prokuratury oraz innym organom powołanym do ścigania przestępstw i wykroczeń,
- 2) instytucjom państwowym i społecznym w wypadkach, gdy jest to uzasadnione ze względu na ich działalność.

2. Zapytanie o karalność nadesłane do rejestru powinno zawierać nazwisko i imię oraz inne dane określające tożsamość osoby, której informacja ma dotyczyć; zapytanie powinno być sporządzone co do każdej osoby na oddzielnym formularzu, a dane określające tożsamość powinny być ustalone na podstawie właściwych w tej mierze dokumentów.

§ 7. Karty karne i zawiadomienia oraz zapytania o karalność należy sporządzić na formularzach według wzorów ustalonych przez Ministra Sprawiedliwości.

§ 8. 1. Do czasu odrębnego ustawowego uregulowania sprawy zapobiegania i zwalczania demoralizacji i przestępczości nieletnich rejestracji podlegają również prawomocne wyroki, którymi na podstawie art. V Przepisów wprowadzających Kodeks wykroczeń orzeczono wobec nieletnich lub młodocianych środków poprawczy za wykroczenie wymienione w § 2.

2. W wypadku, o którym mowa w ust. 1, mają odpowiednie zastosowanie przepisy rozporządzenia, z tym że karty karne usuwa się z rejestru, jeżeli:

- 1) w okresie próby lub warunkowego zwolnienia nieletniego lub młodocianego nie wpłynęło zawiadomienie o odwołaniu zawieszenia umieszczenia w zakładzie poprawczym lub o odwołaniu warunkowego zwolnienia z zakładu poprawczego,
- 2) nieletni lub młodociany nie zostanie ukarany za nowe wykroczenie podlegające rejestracji.

§ 9. 1. Jeżeli w sprawie o czyn, który na podstawie dotychczasowych przepisów stanowił występki, a zgodnie z nową ustawą jest wykroczeniem wymienionym w § 2, zapadł przed dniem 1 stycznia 1972 r. prawomocny wyrok skazujący, sąd, który wydał wyrok w pierwszej instancji, po dokonaniu złagodzenia kary w myśl art. XIV § 1 pkt 1 Przepisów wprowadzających Kodeks wykroczeń, sporządza nową kartę karną i przesyła ją do rejestru ukaranych ze wzmianką

o dokonanych złagodzeniu kary, zawiadamiając o tym jednocześnie rejestr osób prawomocnie skazanych w celu usunięcia karty karnej z tego rejestru.

2. Karty karne usuwa się z rejestru, jeżeli dotyczą ukarania za czyn, który według nowej ustawy nie podlega obowiązkowi rejestracji.

§ 10. Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 listopada 1966 r. o rejestrze ukaranych za niektóre wykroczenia (Dz. U. Nr 50, poz. 306).

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1972 r.

Minister Sprawiedliwości: w z. F. Rusek

344

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 18 grudnia 1971 r.

w sprawie określenia wykroczeń, za które funkcjonariusze Milicji Obywatelskiej upoważnieni są do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego.

Na podstawie art. 67 § 1 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 1971 r. Nr 12, poz. 116) zarządza się, co następuje:

§ 1. Funkcjonariusze Milicji Obywatelskiej upoważnieni są do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego za wykroczenia określone w:

- 1) art. 54, 55, 64, 75 § 1, 77—79, 80 § 1 pkt 1 i 5, 81, 82 § 1 pkt 1—5 oraz pkt 7 i 8, 86 § 1, 88—91, 92 § 1, 94, 95, 96 § 1 pkt 4—6 i § 2 za czyny określone w § 1 pkt 4—6, 97, 98, 99 § 1, 100—102, 108, 109, 111 § 2, 112, 113, 117, 137 § 1, 141, 144 § 1, 145, 147 § 1, 151 § 1 i 2, 153 i 154 Kodeksu wykroczeń (Dz. U. z 1971 r. Nr 12, poz. 114),
- 2) art. 46 ust. 2 ustawy z dnia 2 grudnia 1960 r. o kolejach (Dz. U. z 1970 r. Nr 9, poz. 76 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115),
- 3) art. 30 i 34 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o transporcie drogowym i spedycji krajowej (Dz. U. z 1961 r. Nr 53, poz. 297 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115),
- 4) art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. z 1952 r. Nr 26, poz. 182 i z 1960 r. Nr 29, poz. 163) — tylko w odniesieniu do żeglugi statków turystycznych i sportowych,
- 5) art. 28 i 29 ustawy z dnia 17 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 1949 r. Nr 25, poz. 180 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115),

6) art. 22 dekretu z dnia 22 października 1951 r. o dowodach osobistych (Dz. U. z 1962 r. Nr 2, poz. 5),

7) art. 11 ust. 1 w związku z art. 2 ustawy z dnia 14 kwietnia 1967 r. o godzinach otwarcia placówek handlu detalicznego, zakładów gastronomicznych i zakładów usługowych dla ludności oraz o rozkładzie czasu pracy pracowników w nich zatrudnionych (Dz. U. z 1967 r. Nr 13, poz. 56 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115),

8) art. 80, 81 i 84 ust. 3 ustawy z dnia 7 marca 1932 r. o rybołówstwie (Dz. U. Nr 35, poz. 357 z późniejszymi zmianami),

9) zarządzeniu porządkowym rady narodowej lub jej prezydium wydanym na podstawie ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o wydawaniu przepisów prawnych przez rady narodowe (Dz. U. Nr 8, poz. 47).

§ 2. Traci moc zarządzenie nr 80 Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 maja 1960 r. w sprawie ustalenia wykroczeń, za które organy Milicji Obywatelskiej upoważnione są do nakładania i ściągania grzywien w drodze mandatu karnego (Monitor Polski Nr 57, poz. 271).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1972 r.

Minister Spraw Wewnętrznych: F. Szlachcica

345

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 14 grudnia 1971 r.

w sprawie udzielania świadczeń leczniczych przez zakłady społeczne służby zdrowia osobom prowadzącym gospodarstwa rolne.

Na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i pla-

nowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. Nr 55, poz. 434 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje: